

N:o 11.

Ank. till Riksd. Kansli den 24 Febr. 1880, kl. 1 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om ersättning af allmänna medel till vittnen i vissa jagtmål.

Från Första Kammaren har Lag-Utskottet till handläggning fått emottaga en af Grefve *Claës M. Lewenhaupt* afgifven motion, N:o 1, hvari andrages, att, som Kongl. kungörelsen den 9 September 1873, angående ändring i gällande bestämmelser rörande ersättning till vittnen i brottmål, endast hade afseende å mål, instämnda af allmän åklagare, så inträffade, att, då skogstjensteman, hvilken icke räknades såsom allmän åklagare, å tjenstens vägnar, sin pligt likmätigt, åtalade mot jagtförfattningarne begångna förbrytelser, af honom härvid åberopade vittnen icke tillerkändes ersättning af allmänna medel i de fall, 1873 års förordning upptoge, hvilket åter verkade i hög grad försvårande för bevisningen, enär en skogstjensteman vid sådant förhållande naturligtvis måste tveka att inkalla ett på längre afstånd boende vittne. Motionären hemställer derför, "att Riksdagen behagade hos Kongl. Maj:t i underdånighet hemställa om den utsträckning i tillämpningen af Kongl. kungörelsen den 9 September 1873 angående ersättning till vittnen i brottmål, att samma kungörelse äfven må gälla i afseende på af skogstjensteman anhängiggjorda eller utförda jagtmål af den beskaffenhet, som kungörelsen angifver."

Genom åberopande Kongl. kungörelsen den 9 September 1873 är förordnad, att hvad lagen stadgar i 17 kap. 5 § Rättegångsbalken, att den, som vittne påkallat, skall betala dess resekostnad och tåring, bör äfven tillämpas i brottmål, som af allmän åklagare anhängiggöras eller utföras, der brottet är af den beskaffenhet, att det kan af honom åtalas utan angifvelse af målsegande, så att den, som allmän åklagare, å tjenstens vägnar, åberopat till vittne i dylikt mål och som sig inställt vid domstol, belägen på minst en mils afstånd från vittnets hemvist, bör, derest vittnet det äskar och domaren pröfvar sådant skäligt, tilläggas ersättning af allmänna medel för dess resekostnad och uppehälle med högst femtio öre riksmünt för hvarje dag, som i och för resan samt vistandet vid domstolen erfordras, samt skjutspenningar för en häst fram och åter, i de händelser, då den tilltalade antingen icke kan till ansvar dömas, eller ock sakfålles, men saknar tillgång att ersättningen utgifva; dock att, om den tilltalade frikännes, och åtalet finnes vara utan skäl anställt, nämnda ersättningsskyldighet åklagaren åligger.

Då det enligt gällande Jagtstadga af den 21 Oktober 1864, § 24 mom. 2, "tillhör *tjenstemän och betjente vid skogs- och jägeristaten samt allmän åklagare* att beifra" de öfverträdelser, som i samma stadga äro belagda med ansvar, med undantag för dem, hvilka blott förnärma enskild persons rätt och ej angå till allmänt gagn gifna föreskrifter, och hvilka endast må åtalas af målseganden, samt den omständighet, att i stadgandet *tjenstemän och betjente vid skogs- och jägeristaten* äro upptagne i jembredd med allmänna åklagare, icke bör kunna tydas derhän, att de i detta fall icke skulle vara att som sådane anse, hvadan i förevarande afseende några bestämmelser, utöfver hvad redan gifna föreskrifter innehålla, icke synas erforderliga, hemställer Utskottet,

att motionen icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 24 Februari 1880.

På Lag-Utskottets vägnar:

G. LAGERSTRÅLE.

Reservation:

af Herr *Sundell*: "Ehuru jag håller före, att Kongl. kungörelsen den 9 September 1873, angående ersättning till vittnen "i brottmål, som af allmän åklagare anhängiggöras eller utföras", borde kunna tillämpas jemväl i mål, der skogs- och jägeribetjente å tjenstens vägnar kära och hvilka mål eljest äro af beskaffenhet, hvarom den Kongl. kungörelsen handlar; likväl och då jagtstadgan den 21 Oktober 1864 i § 24 bestämdt skiljer mellan tjenstemän och betjente vid skogs- och jägeristaten samt allmänna åklagare, och häraf följt, att domstolar ansett sig icke kunna i sådana, af skogs- och jägeribetjente instämnda jagtmål, der desse hafva åtalsrätt, tillägga vittnen ersättning af allmänna medel, i enlighet med ofvan omförmälda Kongl. kungörelse; vill jag antaga, att, i ungefärlig öfverensstämmelse med hvad motionären äskat, ett tillägg till den Kongl. kungörelsen kan vara nödigt och om hvars beslutande, för så vidt på Riksdagen beror, jag derför nu gör vördsam hemställan."

Herr *Johannes Jonsson* har begärt få här antecknadt, att han i följd af erhållen ledighet från riksdagsgöromålen icke deltagit i ärendets behandling inom Utskottet.
